Gelişmeler inkar kabul etmez biçimde göstermeye başlayınca Türkiye'nin alt emperyalist bir ülke olduğundan daha fazla söz edilmeye başlandı. Sosyalistlerin önemli bölümü halen kabul etmemek için direniyor ama hayat her geçen gün bu direnci kıracaktır.

Türkiye'nin 1990 sonrasındaki konumunda yaşanan değişimi gözlemeyip ülkenin hala "emperyalizmin maşası" olduğu konusunda ısrarcı iseniz, bu konumdan alt emperyalizm belirlemesine geçmeniz zordur. Zordur ama hayat da fena zorluyor.

İlhan Uzgel Gazete Duvar'daki bugünkü yazısında Türkiye'nin tipik bir alt emperyalist ülke olduğunu belirtmiş.

https://www.gazeteduvar.com.tr/yazarlar/2020/06/29/turkiyenin-emperyalizmle-imtihani/

Konuyla ilgili olarak 2000 yılında **Alt Emperyalizm ve Türkiye** adlı kitabım yayınlanmıştı. Burada alt emperyalizmin ilk aşaması, dağılan SSCB'nin alanında Rusya Federasyonu ile etkinlik yarışı anlatılıyordu.

Bu kitapta Türkiye'nin alt emperyalist yükselişinin kitle desteği bulacağını da belirtmiştim ve

böyle de olmaktadır.

Türkiye bir şeyler elde etmekle birlikte bu yarışı kaybetti.

Bu kitabı

www.enginerkinerkitaplar.blogspot.com adresinden indirebilirsiniz.

Ardından alt emperyalizmin ikinci aşaması geldi: 2002 sonrasında Türkiye esas olarak Ortadoğu'ya açılmaya başladı. Irak, Suriye, Libya, Somali ilk sayılabilecek ülkelerdir. Türkiye yoğun olarak Afrika'ya girdi. Afrika'da yatırım yapan ülkeler arasında Çin açık ara önde iken bunu Brezilya, Güney Afrika (zaten buradadır), Hindistan ve Türkiye izliyor.

Alt emperyalizmin ikinci aşamasını da geçen yıl yayınlanan **Küresel İç Savaş ve Türkiye** kitabında anlatmıştım.

Bir ülkede önemli değişiklikler yapmak için mücadele ediyorsanız, önce o ülkedeki değişimi görmeniz gerekir.

Başka türlü hiçbir şansınız yoktur.